

Голгота е увѣнчана съ малки скали; отъгоре се вижда черепътъ на Адама. На горната напрѣчна дъска на кръста има надписъ *ἰηρὸς σλκκς*. Въ жлитѣ надъ кръста — слънцето и луната: червенъ и синъ дискове, въ които сж отдѣлени чрезъ джги сърпове и сж изобразени женски бюстове въ профилъ, съ забрадки и диадеми.

Подъ кръста въ лѣво стоятъ Св. Богородица и още една жена, въ дѣсно — Йоанъ и Лонгинъ. Св. Богородица дига ржцетѣ си къмъ Христа и държи въ лѣвата си ржка бѣлъ sudarium. Върху синия хитонъ е наметнатъ индиговъ мафорий съ златенъ край и дълги ресни. Жената задъ нея е въ кафяво-жълтъ мафорий. Йоанъ подпира главата си съ дѣсната ржка, като държи въ лѣвата края на свѣтло-зеления химатий, подъ който се вижда бѣла туника съ червени клави. Задъ него стои Лонгинъ, който съ лѣвата ржка придържа голѣмъ кржгълъ щитъ съ орнаменти въ широка зигзагова линия и люспи, а дѣсната ржка дига къмъ Христа, като я свива за кръстно знамение (първиятъ прѣстъ е съединенъ съ третия и четвъртия). Той има еврейски типъ съ гърбавъ носъ и кждрава брада; главата е завита въ бѣла кърпа съ черни шарки; облѣченъ е въ синя хламида, люспеста ризница, червена туника, виолетови *ἀναξυρίδες* и жълти набедреници (*fasciae crurales*).

Добре запазенитѣ лица предаватъ душевно страдание чрезъ остро издигнатитѣ къмъ носа вежди. Освенъ Лонгинъ, всички иматъ прави носове, извита линия на устата и голѣми очи. Зеницитѣ сж огромни, очигѣ сж поставени дълбоко, лицата сж продълговати и силно засѣнчени. Задъ фигуритѣ, надъ тѣсна ивица отъ почвата, се вижда низка стена съ пражгълни отвори и фризь по края.

nimbe, une croix rouge avec quatre perles à chaque extrémité.

Le Golgotha est garni de petits rochers. Au milieu, le crâne d'Adam. En haut de la poutre supérieure de la croix l'inscription: *ἰηρὸς σλκκς*. Aux angles supérieurs, le soleil et la lune: disques rouge et bleu, avec le croissant qui se détache sur le disque et un buste féminin de profil, coiffé du *velum* et du diadème.

En bas, les personnages de la Passion. A gauche, la Vierge et une des Saintes Femmes. A droite, St. Jean et Longin. La Vierge est debout, élevant la main devant elle, et tenant dans sa main gauche un *sudarium* blanc. Sur son *chiton* bleu foncé est jeté un *maphorium* indigo liseré d'or et à large frange. Derrière elle, la Sainte Femme dans un *maphorium* brun jaune. Jean appuie la tête sur sa main droite, et tient dans la main gauche le bout de sa robe (une tunique blanche à *clavi* pourpres, *himation* vert clair). Derrière lui, on aperçoit Longin qui tient un grand bouclier circulaire, couvert d'écailles et orné de dessins en zigzag. Il lève la main vers le Christ en plaçant ses doigts comme s'il voulait faire le signe de la croix (le 1er doigt réuni au 3e et au 4e). Il a le type sémite, le nez courbé et la barbe frisée. La tête bouclée est coiffée du *velum* à raies, retombant sur l'épaule. Il est vêtu d'une *chlamyde* bleu foncé, d'une broigne et d'une tunique rouge, d'*anaxyrides* violettes et de *fasciae crurales*.

L'expression de la douleur morale sur les visages de ces personnages est produite par l'angle que forment les sourcils. Sauf Longin, tous ont le nez droit, la ligne de la bouche sinueuse et de grands yeux. Tous ont d'énormes prunelles, et l'orbite de l'œil est très enfoncé. Le contour des visages, d'un ovale très allongé, est fortement ombré.

Derrière les personnages, au-dessus du sol, un mur bas — qui va jusqu'aux genoux des figurants — est orné d'une frise d'acanthes et d'ouvertures rectangulaires.